

Társulati ügyek.

A „Magyar Entomologiai társaság“ közgyűlése 1912. februárius 24-én. — A Magyar Nemzeti Múzeum igazgatósági tanácstermében tartotta társaságunk első rendes közgyűlését, melynek lefolyásáról a következőkben számolhatunk be.

DR. HORVÁTH GÉZA elnök üdvözli a nagy számban megjelent tagokat, megállapítja az alapszabályok értelmében a közgyűlés határozatképességét, jelenti, hogy DR. RÁTZ ISTVÁN kimentette magát hivatkozással gyengélkedésére, felkéri GRÓF TELEKI SÁNDOR-t és CSERNY LAJOS urakat a közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére, majd a következő beszéddel nyitja meg a közgyűlést!

Tisztelt Közgyűlés! Őszinte örömmel üdvözlöm a Magyar Entomologiai Társaság t. tagjait, a kik a mai közgyűlésen oly szép számmal megjelentek. Ez az első közgyűlés, melyen fiatal társulatunk egyéves működéséről számot kell adnunk s egyszersmind további sikeres működését biztosítanunk.

Valamint minden efléle társadalmi szervezetnél, úgy társulatunknál is az első év az első szervezkedés és berendezkedés korszaka volt. Hogy társulatunk hogyan szervezkedett és mennyire erősödött meg a lefolyt év alatt, hogy a választmány és a tisztikar mennyire felelt meg a reájok bízott feladatoknak, arról a tisztí jelentések fognak részletesebben beszámolni. De már itt is jelezhetem, hogy a Magyar Entomologiai Társaság szerencsésen betöltötte első gyermekévéit és bizalommal indulhat neki második évének is.

Pénztárnokunk jelentéséből megnyugvással fogunk értesülni, hogy a Társaság pénzügyei rendezettek és hogy már az első év pénztári számadását deficit nélkül zárhattuk le. A titkári jelentés hű képét fogja adni annak a munkásságnak, melyet zsenge társulatunk a maga elé kitűzött feladatok érdekében kifejtett.

Megelégedéssel tapasztaltuk, hogy rendes havi üléseink, melyeken sok érdekes előadás és tanulságos bemutatás került napirendre, mindig elég látogatottak voltak Ezeket a havi üléseket, a budapesti tudományos társulatok szokásától eltérően, rendszeren a fehér asztalnál tartottuk meg, a mi nagyban előmozdította a társulati tagok szaktársi együttérzését és szívélyes érintkezését. Csak két ülésünk színhelyét tettük át a Budapesti Kamera-Klub helyiségébe, a minek az volt az oka, hogy mind a két alkalommal vetítő készülékre volt szükségünk, mert MIHÓK OTTÓ tagtársunk vetített képek kíséretében ismertette az ország különböző vidékein tett entomologiai kirándulásait.

Egy nagyobb társas kirándulást Társaságunk is rendezett május végén Visegrádra, a melyen nemcsak tagtársaink, hanem

vendégeink is szép számmal vettek részt. Egy kisebb kirándulást tettünk azonkívül a Nagyszénásra. Tagtársaink egyébiránt egész éven át buzgón foglalkoztak Magyarország rovarfaunájának tanulmányozásával és részint egyedül, részint 2—3 vagy több személyből álló kisebb csoportokban gyűjtöttek és kutattak az ország különböző vidékein.

Különösen nagy figyelmet fordítottak némelyek, első sorban MIHÓK OTTÓ és BOKOR ELEMÉR tagtársaink a barlangok bogárfaunájára és általában a vak bogarakra. Az ő fáradhatatlan buzgalmuknak és kipróbált ügyességüknek a mult évben 9 új vak bogárfaj felfedezését köszönhetjük¹. Ha ezekhez hozzámítjuk még azt a 3 új vak bogarat, melyet BREIT JÓZSEF osztrák bogarász a Bihar-hegységből írt le, akkor kitűnik, hogy a magyarországi vak bogarak száma 1911 ben nem kevesebb mint 12 új fajjal gyarapodott.

De a mult év legnevezetesebb eredménye a hazai entomologia terén még sem ez volt, hanem egy híres magyarországi bagolyféle életmódjának és fejlődési viszonyainak a felderítése. Ez a híres bagolyféle a rejtelmes *Oxytrypia orbiculosa*, a melynek fejlődési viszonyait oly sokáig hiába kutatták, s a melynek történetében mint tudjuk, mindenféle emberi szenvedélyek, sőt a háttérben még házasságtörés, verekedés, revolverlövés, becsületsértési és birtokháborítási pörök is szerepelnek. SCHMIDT ANTAL tagtársunknak több évi kutatás után végre sikerült ezt az érdekes lepkét minden stádiumában megfigyelni s ezzel a magyar entomológiának egyik közel 100 éves problémáját megoldani. A mai közgyűlésünket követő rendes havi ülésen fogja SCHMIDT tagtársunk erről szóló értekezését előterjeszteni, melyet kivált lepkészeink bizonyára a legnagyobb érdeklődéssel fognak meghallgatni.

A mult év, a Magyar Entomologiai Társaság fennállásának első éve tehát már is becses és értékes felfedezésekkel gyarapította szaktudományunkat. Ha tagtársaink a jövőben is ily nagyérdékű felfedezésekkel fogják a hazai rovarvilág ismeretét gazdagítani, akkor fiatal társulatunk valóban méltóan fog a többi régi és tekintélyes külföldi entomologiai társulatok mellé sorakozhatni. Tagtársaink buzgalma és ügyeszeretete, a magyar rovarászok szakavatottsága és rátermettsége e részben a legszebb reményekre jogosítanak.

Azzal a meleg és őszinte óhajtással, hogy e remények hovatovább mind valóra váljanak, mai közgyűlésünket ezennel megnyitnak nyilvánítom.

A tárgysorozat értelmében a tiszti jelentések lévén soron, elnök felhívja a titkárt, hogy jelentését terjessze elő.

¹ Leírásuk társulatunk folyóiratában, a Rovartani Lapokban jelentek meg.

CSIKI ERNŐ titkár a következő jelentését olvassa fel :

Titkári jelentés. — Tisztelt közgyűlés! Miután 1910. évi május 4-én e helyen a „Magyar Entomologiai Társaság“ megalakulását kimondottuk, megküzdvén a kezdet nehézségeivel már az 1911. év elejével megkezdhattuk működésünket. Most pedig abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy már az első évi működésünkről is beszámolhatok. Mielőtt azonban ezt megtenném, még vissza kell hogy térjek az 1910. évre, a melyben a szükséges előmunkálatokat végeztük, társaságunk megalapozásán dolgoztunk.

Abban az időben ugyanis első sorban a tagok létszámának emelésére kellett gondolnunk, a mit úgy véltünk legjobban elérhetőnek, ha körlevelet bocsátunk ki, melyet az összes hazai entomologusoknak megküldvén, figyelmüket társaságunkra felhívjuk. Erre nagy szükség is volt, mert társaságunk 41 taggal kezdte meg működését, a mi első lépésnek ugyan szép és kecsegtető eredmény volt, de nem elegendő arra, hogy programjához mértén kielégítő sikerrel működhessék. A körlevél szétküldése, valamint tagjaink buzgólkodásának köszönhetjük, hogy tagjaink száma az első év végével, leszámítván a veszteséget, 79-re, tehát majdnem kétszeresére emelkedett. Ez a létszám azonban még mindig kevés, mert a mennyire hazánk rovarászainak címjegyzékét az előttünk ismertessé vált adatok alapján összeállíthattuk, azok száma megközelíti a kétszázat, pedig azt hiszem nem tévedek, ha a magyar rovarászok valószínű számát ezidőszereint legalább is háromszázra teszem. Marad tehát társaságunknak a taggyűjtés terén is még elég tennivalója.

Egy másik nagyon fontos tárgy volt a folyóirat ügye. Eltekintve alapszabályaink rendelkezésétől, társaságunk eredményes működéséhez a folyóirat okvetetlenül szükségesnek látszott, már csak azért is, mert ez az egyedüli eszköz, a mely az együvértartozást szolgálja, a tagjaink közti kapcsolatot képviseli. Kevés taggal új folyóiratot megindítani vagy a már meglévő „Rovartani Lapok“-at átvenni, merőben lehetetlen volt, az Társaságunkat valószínűleg már bölesőjében fojtotta volna meg. Választmányunk alapos megfontolás után azonban mindamellettt úgy határozott, hogy ezt a kérdést arra az időre halasztja, a mikor társaságunk már akkora tőkével fog rendelkezni, mely a sikert biztosíthatja. Addig is hivatalos közlönyévé a „Rovartani Lapok“-at tette, melyeket kedvezményes árban kapja a tagjai részére, így kettős célzt értvén el, először is lehetővé tette a szükséges tőke gyűjtését, másrészt nevezett folyóirat deficitjét is nagyban csökkentette.

Társaságunk működésének legfontosabb ügyei ekként megoldatván, megkezdhetette rendes működését és e célból rendes ülések tartását határozta el, melyek napjaul a nyári hónapok kivételé-

vel, minden hónap harmadik szombatját jelölte ki. Ilyen rendes ülést azután 1911-ben nyolczat tartottunk, a melyeken tagtársaink kisebb előterjesztéseiken és bemutatásaikon kívül összesen 12 nagyobb előadást is tartottak. Két előadás alkalmával, a mikor MIMÓK Orró tagtársunk számos vetített kép bemutatásával gyűjtő kirándulásairól számolt be, nagy számban megjelent tagtársainkon kívül ezen üléseinket szép számú vendégsereg, köztük sok hölgy is látogatta. Ezeket az üléseket az előadások természeténél fogva nem rendes helyiségünkben, hanem a „Budapesti Kamera-Klub“ helyiségeiben tartottuk. Nem mulaszthatom el, hogy nevezett Klubnak e helyen is köszönetünket ne fejezzük ki a szives vendéglátásért.

Rendeztünk két társas gyűjtő kirándulást is, az egyiket május 14-én a Nagyszénásra, a másikat május 25-én Visegrádra. Mindkét kirándulás, ha az időjárás nem is kedvezett eléggé, elég jól sikerült, tagtársaink nem egy érdekes rovart gyűjthettek.

Társaságunk működésének egyéb mozanataira nem térek ki ez alkalommal, hiszen tagtársaink a Rovartani Lapokban közzétett jegyzőkönyvekből eléggé tájékozódhattak. Megemlítendőnek tartom azonban, hogy alapszabályainkat jóváhagyás végett felterjesztettük a m. kir. belügyminiszteriumhoz, a mely azokat néhány pontnak különben jelentéktelen, de a fenálló joggyakorlatból kifolyólag megkiváut kiegészítése ügyében visszaküldötte, a mit választmányunk el is végzett, úgy hogy az alapszabályok jóváhagyását már a közel jövőben várhatjuk. A tisztelt közgyűlést a kiegészítést illetőleg azt hiszem legfeljebb az fogja érdekelni, hogy a minisztérium megkivánta a társaság pecsétjének megállapítását. Választmányunk erre azt határozta, hogy a pecséten faunánk valamelyik jellemző rovarának képét, az alapítás évszámát (1910) és „Magyar Entomologiai Társaság — Budapest“ felírást alkalmazza. Alapos megfontolás után legmegfelelőbbnek és a tárgy természeténél fogva legalkalmasabbnak a *Pselaphus mehadiensis* FRIV. nevű törpebogarat találtuk, melyet a legsemitikusabb ábrázolás mellett is fel lehet ismerni.

Tagjaink száma 80 volt, azonban vesztesség is ért minket, azért az 1911. év végével tulajdonképen csak 79 tagot mutathattunk ki. Társaságunk megalakulása után ugyanis nemsokára elvesztettük egyik választmányi tagunkat, WACHSMANN FERENCZ ny. államvasúti főfelügyelőt, hazánk bogárfaunájának lelkes kutatóját.

Mielőtt jelentésemet befejezném, legyen szabad a t. közgyűlés figyelmét még két körülményre felhívni, a mely a társaság jövőjére nagy fontossággal bír. Az egyik az, hogy a milyen örömmel láthatjuk, hogy összes tagjaink egytized része alapítvány tevésével igyekezett a társaság jövőjét biztosítani, époly szomorúsággal kell tudomásul venni, hogy viszont az összes tagok egynegyede nem sietett

a tagdíj befizetésével a vállalt kötelezettségnek eleget tenni, a mi bizony a tagok nem nagy létszáma mellett a Társaság sikeres működését bizony megbénítja. Reméljük, hogy a helyzet javulni fog és jövőre pénztárosunkkal jobb eredményről tehetünk jelentést. A másik körülmény, melyet t. tagtársaim szíves figyelmébe ajánlok, szakmunkálkodásukat illeti. Nemesak mint titkárnak, hanem mint szerkesztőnek is panaszom van. Üléseik összes előadásait és bemutata-sait összevissza 8 tagtársunknak köszönhetjük és nem sokkal jobb az arány a Rovartani Lapoknál sem. Kevés tagtársunk van, a ki tapasztalatainak érdekes tárházából akár csak egy kis részt is köz-tudomásra hozna. Nem kívánjuk, hogy tagtársaink nagyszabású elő-adásokkal vagy hosszú cikkekkel, habár ezeket is nagyon szívesen és örömmel vennők, működjenek közre, hanem ha mással már nem, legalább bemutatásokkal, apróbb megfigyeléseik közlésével járulja-nak hozzá feladataink, ezéjaink előbbreviteléhez. Ha t. tagtársaink ezen kívánságainkat csak némileg is megszívlelik, — azt hiszem a második év elteltével már sokkal eredményesebb működésről fogok beszámolhatni. Azért jelentésemet azzal a kérelemmel fejezem be, hogy tagtársaink társulatunkat és folyóiratunkat intenzivebb közre-működésükkel támogatni szíveskedjenek.

Utána DR. KERTÉSZ KÁLMÁN pénztáros a következő jelentését terjeszti elő :

Pénztárnoki jelentés. — Tisztelt közgyűlés! A Magyar Entomo-logiai Társaság első pénztári jelentését azzal a megnyugtató tudat-tal terjesztem a t. Közgyűlés elé, hogy a Társaság fenállása anya-gilag immár biztosítottnak tekinthető. Megvallom őszintén, hogy a Társaság alakulásakor leginkább a pénzügyi szempont nyugtalaní-tott, mert a Társulat eredményes és hasznos működése nagyrészt ettől függ. Az első évet szerencsésen befejeztük s nemesak kiadásainkat voltunk képesek fedezni, hanem még csekély tőkét is gyűjthettünk.

Első sorban azokról a tagtársainkról kell megemlékeznem, kik Társaságunk pénzügyi helyzetét alapítványukkal megszilárdítani szí-veskedtek. Ezek betűrendben a következők: CSIKI ERNŐ, DIENER HUGÓ, DR. HORVÁTH GÉZA, DR. KERTÉSZ KÁLMÁN, MIHÓK OTTÓ, MO-CSÁRY SÁNDOR, MONDOK JÓZSEF és DR. SZILÁDY ZOLTÁN.

A tagdíjából várt bevétel nem érte el azt az összeget, melyet reméltünk, mert 78 tagtársunk közül 23 még most is hátrálékos tag-díjával. Ez határozottan kárára van a Társaságnak, mert míg egy-részt a Társaság a hátrálékos tagok helyett is kénytelen a „Rovar-tani Lapok“ kiadási költségeinek megfelelő részét kifizetni, másrészt még kamatveszteséget is szenved. Ezeket tekintetbe véve e helyen is felkérem t. tagtársainkat, hogy tagdíjaikat lehetőleg már az év elején szíveskedjenek beküldeni.

Ez alkalommal azt is jelenthetem, hogy a Társaság vezetősége az okleveleket, a tagsági jegyeket és az összes irodai szükségleteket költség nélkül szerezte be s ezzel a Társaságnak nagyobb összeget takarított meg. Múlt évi zárószámadásunk a következő:

A „Magyar Entomologiai Társaság” zárószámadása az 1911. évről.

Bevétel		K	f	Kiadás		K	f
1	Alapítványok	700	—	1	Értékpapírok vásárlása	693	78
2	Tagdíjak	490	—	2	Rovartani Lapok	390	—
3	Oklevéldíjak	90	—	3	Postadíjak	18	30
4	Rendkívüli bevétel	1	50	4	Kis nyomtatványok	14	50
5	Kamatok	21	33	5	Könyvtár	24	22
				6	Maradék 1912-re	162	03
		1302	83			1302	83

A „Magyar Entomologiai Társaság” vagyonmérlege 1911 december 31-én.

Activum		K	f	Passivum		K	f
1	Készpénz	162	03	1	Tiszta vagyon	1330	—
2	Értékpapír az Első Pesti Hazai Takarékpénztárban	700	—				
3	Tagdíjhátralék a) Alapítvány 200 K b) Tagdíj 230 K	430	—				
4	Könyvtár	34	22				
5	Leltári felszerelés	3	75				
		1330	—			1330	—

Elnök jelenti, hogy a választmány a pénztár megvizsgálására kiküldötte DIENER HUGÓ és MIHÓK OTTÓ választmányi tagokat és kéri, hogy jelentésüket terjesszék elő.

A kiküldöttek nevében MIHÓK OTTÓ jelenti, hogy a választmány megbízásából megvizsgálták az 1911. évi zárószámadásokat, annak minden tételét összehasonlították az eredeti okmányokkal és mindent a legnagyobb rendben találtak.

Elnök indítványozza, hogy a tárgysorozat sorrendjének megváltoztatásával a pénztárnoki jelentéssel kapcsolatosan tárgyalassék a jövő évi költségvetés előirányzata is, mihez a közgyűlés hozzájárul.

A pénztáros jelenti, hogy az 1912. évi költségvetés összeállításánál a mostani taglétszámot kellett alapul venni, de kéri t. tagtársainkat, hogy lankadatlan buzgalommal iparkodjanak entomológiával foglalkozó ismerőseiket Társaságunk kötelékébe bevonni, hogy jövedelmünk szaporodásával folyóiratunkat terjedelmesebbé tehesük.

Az 1912. évi költségvetés.

Bevétel		K	f	Kiadás		K	f
1	Maradék múlt évről	162	03	1	Értékpapírok vásárlása	600	—
2	Alapítványok	200	—	2	Rovartani Lapok	460	—
3	Oklevéldíjak	4	—	3	Postadíjak	60	—
4	Tagdíjak	800	—	4	Kis nyomtatványok	54	—
5	Hátrálékos tagdíjak	230	—	5	Könyvtár	100	—
6	Kamatok	40	—	6	Fölösleg	162	03
		1436 03				1436 03	

Végül pénztáros kéri a közgyűlést, hogy neki a felmentvényt megadni sziveskedjék, egyúttal kifejezést adván annak a reményének, hogy az 1912. évi költségvetésünkben a „Bevétel“ rovata emelkedni fog, a „Kiadás“ rovatában pedig az egyes tételek az előirányzatot nem fogják túlhaladni.

Az elhangzott pénztárnoki jelentés és az 1912. évi költségvetési előirányzat előterjesztése kapcsán JABLONOWSKI JÓZSEF megjegyzi, hogy a taglétszámot illetőleg nem volna szabad megállani és azért jónak találná, ha a tagok névsorát valami módon közölni lehetne, hogy tudjuk meg kik azok, a kik még nem tagjai társaságunknak.

A titkár megjegyzi, hogy a tagok névsorát folyóiratunk azok megválasztása után közölte és most a közgyűlésről szóló jelentésünk kapcsán a teljes jegyzék újból közölve lesz.

CSEERNY LAJOS szerint egyáltalában célszerű volna az összes magyarországi entomologusok jegyzékét közölni.

Elnök proponálja, hogy CSEERNY LAJOS indítványának tárgyalását bizzuk a választmányra, a mit a közgyűlés el is fogad.

Több észrevétel nem lévén, elnök kérdezi, elfogadja-e a közgyűlés az 1912. évi költségvetési előirányzatot. A közgyűlés ezt egyhangulag elfogadja.

CSIKI ERNŐ titkár ezután a könyvtárról a következő jelentést olvassa fel:

Könyvtárnoki jelentés. — Tisztelt közgyűlés! Alakuló ülésünkön könyvtárosunkká DR. BOLKAY ISTVÁN-t választottuk meg, a ki ezen

tisztséget 1911 szeptember végéig be is töltötte, akkor azonban katonai szolgálatra bevonulván, kénytelen volt tisztségéről lemondani. Tekintettel arra, hogy könyvtárunk még csak a kezdet kezdetén van és így nagyobb munkálkodást nem kíván, nagyobb elfoglaltságot nem okoz, a választmány nem tartotta szükségesnek, hogy akár ideiglenesen is új könyvtárnokot válasszon addig a míg a közgyűlés ezt megteheti, azért engem bízott meg a könyvtári teendőik ideiglenes ellátásával és így nekem jutott a szerencse, hogy a közgyűlésnek kis könyvtárunkról is jelentést tegyek.

A könyvtár állománya ezideig összesen 12 darab, mely szám egyszermind ugyanannyi címnek is megfelel. Ezen munkák, egynek kivételével, melyet vétel útján szereztünk, mind ajándék útján kerültek könyvtárunkba. Ajándékaikkal gyarapították könyvtárunkat TH. BECKER, DR. BOLKAY ISTVÁN, F. HENDEL, DR. HORVÁTH GÉZA, LEJTÉNYI SÁNDOR, A. L. MONTANDON, PONGRÁCZ SÁNDOR és E. ZAVATTARI.

A mint abban a helyzetben leszünk, hogy legalább egy kis könyvszekrényt beszerezhessünk, a melyben azután könyveinket véglegesen elhelyezhetjük, minden nagyobb költség nélkül is, könyvtárunk gyarapításáról jobban fogunk gondoskodhatni.

Az elhangzott tiszti jelentések kapcsán JABLONOWSKI JÓZSEF indítványozza, hogy a közgyűlés a titkárnak és a pénztárosnak a felmentvény megadása mellett teljes elismerését és hálás köszönetét fejezze ki és ennek a jegyzőkönyvben is adjon kifejezést. — A közgyűlés ezt az indítványt magáévá teszi.

Elnök indítványozza, hogy az alapszabályok rendelkezése alapján a közgyűlés az 1912. évi számadások megvizsgálására küldje ki GYÖRFFY JENŐ-t és DR. SOÓS LAJOS-t. Elfogadtatik.

Elnök jelenti, hogy a választást illetőleg a titkár fogja a választmány proпозиicióját előterjeszteni.

Titkár jelenti, hogy az alapszabályok szerint választandó új elnök és a választmány egyharmada, ezenkívül minthogy a választmány az elnöki állásra az eddigi egyik alelnököt jelölte, egy alelnök és az eltávozása miatt lemondott könyvtáros helyébe is új könyvtáros. A választmány ezekre az állásokra jelölte: elnöknek MOCSÁRY SÁNDOR-t, alelnöknek SZÉPLIGETI Győző-t, könyvtárosnak DR. SZABÓ JÓZSEF-et és választmányi tagoknak CSERNY LAJOS, EHMANN FERENCZ, GURÁNYI ISTVÁN és MONDOK JÓZSEF-et. A szavazás titkos lévén, elnök a szavazólapok beadására 5 perc szünetet ad, majd újból megnyitván az ülést jelenti, hogy beadtak összesen 22 szavazólapot, melyek szerint megválasztatott fenti tisztségekre MOCSÁRY 21, SZÉPLIGETI 22, SZABÓ 22, CSERNY 22, GURÁNYI 22, MONDOK 21 és EHMANN 17 szavazattal.

JABLONOWSKI JÓZSEF szép szavakkal mond hálás köszönetet a lelépő elnöknek a Társaság megalapítása és felvirágoztatása körül

kifejtett sikeres munkálkodásáért és biztosítja, hogy Társaságunk örökké büszke lesz, hogy első elnöke a világszerte ismert kiváló tudós, DR. HORVÁTH GÉZA volt. Majd üdvözli a lelépő nesztort az elnökségben követő másik nesztort és igéri, hogy mindnyájan hű munkatársai leszünk ezentúl is.

Az újonnan megválasztott elnök, MOCSÁRY SÁNDOR, hálás köszönetét fejezi ki a bizalomért és igéri, hogy tőle telhetően igyekezni fog Társaságunk felvirágoztatását és sikeres működését előmozdítani.

Több tárgy nem lévén, elnök berekeszti a közgyűlést,

A „Magyar Entomológiai Társaság“ 10. ülése februárius 24-én. — MOCSÁRY SÁNDOR elnök megnyitja az ülést és felkéri SCHMIDT ANTAL-t, hogy „Az *Oxytrypia orbiculosa* fejlődési viszonyai“ czímen hirdetett előadását tartsa meg. Előadó röviden elmondja ennek a jellemző magyar bagolypillének történetét, megemlíti, hogy felfedezése 1797—1798-ra tehető és nem a mint AIGNER írta 1815 körülre, hiszen ESPER nagy munkájának az a füzete, melyben a lepkét leírta, 1799-ben jelent meg. Kimutatja, hogy azok a közlések, amelyek a lepke életviszonyairól eddig megjelentek, nem megbízhatók, nem felelnek meg a valóságnak. Épígy teljesen rossz az AIGNER közölte pete-leírás. Ezután áttér a pete, a hernyó és a báb jellemzésére és elmondja a lepke biológiai viszonyairól szóló megfigyeléseit, A nagy figyelemmel kísért előadást számos rajz és festmény, preparált peték, hernyók, bábok és lepkék bemutatásával élénkítette.

A „Magyar Entomologia Társaság“ tagjainak névsora az 1912. év elején.

BAKÓ GÁBOR, a m. kir. Rovartani Állomás adjunktusa — Budapest, II. Intézet-utca 1. (*Ent. oec.*)

DR. BÁLINT SÁNDOR, a m. kir. központi szőlészeti kísérleti állomás és ampelológiai intézet osztályvezetője — Budapest, II. Debrői út 15. (*Ent. oec., Hist. Ins.*)

BENCZUR ELEK, a m. kir. Rovartani Állomás adjunktusa — Budapest, II. Intézet-utca 1. (*Ent. oec.*)

BIRÓ LAJOS, tb. nemzeti múzeumi őr — Szigetszentmiklós, Pestmegye. (*Chalcididae, Formicidae.*)

BODNÁR BERTALAN, főgimnáziumi tanár — Hódmezővásárhely, Oroszlán-utca. (*Coleopt.*)

BOGA LAJOS, múzeumi őrsegéd — K o l o z s v á r, Egyetemi állattani intézet. (*Ent.*)

BOKOR ELEMÉR, cs. és kir. hadnagy — Esztergom. (*Coleopt.*)

BOKOR IMRE, cs. és kir. főhadnagy — Komárom. (*Coleopt.*)

DR. BOLKAY ISTVÁN, egyéves önkéntes — Ragusa, Dalmácia. (*Coleopt. : Brenthididae.*)